

Solgnuttan och trollet

Cornelis Vreeswijk

Dagen går mot solnedgången
En stund hos dagen fången
Solen stannar till och far
Mörkret faller visserligen
Men där nere på trollstigen
Har en gnutta solsken stannat kvar

Och gnuttan ber om ursäkt när den snubblar vi ett troll
Trollet säger: Spelar ingen roll
Troll vill nog ha ljus men det skall vara som ett lån
Som varken gör något till eller från

Trollet sneglar under luggen
Låtsas inte om ett dugg men
Står där ändå, fumlar litegrann
Gnuttan spelar ut reflexer
Någonting i hjärtat växer
När de råkar nudda vid varann

Du är en vacker gnutta du, ska vi åt samma håll
Säg har du lust att följa med ett troll?
Du bländar mig, förvisso men jag tycker om ditt ljus
Och ber dig stiga på i mitt hus

Gnuttan studsar fram och åter
Hoppas att du mig förlåter
När jag tackar nej därtill
Du förstår jag vill det nog
Men snart blir allting mörkt i skogen
Och då far min låga vill

Och mörkret föll och gnuttan dog så att man inget såg
Men trollet såg sig undrande omkring
Och muttrade: En gnutta sol de ska jag ha i håg
en gnutta sol, det gör väl ingenting